Huckleberry Finns eventyr

(Tom Sawyers kamerat)
En reise om vennskap, frihet og moralsk oppvåkning på Mississippi

av Mark Twain

Opphavsrett

Huckleberry Finns eventyr

© 2026 Library of Alexandria.

Alle rettigheter forbeholdes.

Opphavsretten til det originale redaksjonelle materialet, revisjonene, oppsettet og designet som er laget for denne utgaven, tilhører Library of Alexandria. Ingen deler av disse beskyttede elementene kan reproduseres, lagres i et søkesystem eller overføres i noen form eller på noen måte uten skriftlig forhåndstillatelse fra Library of Alexandria, med unntak av det som er tillatt etter gjeldende lov.

Utgitt av Library of Alexandria

LibraryofAlexandria.com

Innholdsfortegnelse

Innledning....3
Huckleberry Finn....7
Kapittel 1....8
Kapittel 2....12
Kapittel 3....19
Kapittel 4....24
Kapittel 5....28
Kapittel 6....33
Kapittel 7....41
Kapittel 8....49
Kapittel 9....62
Kapittel 10....67
Kapittel 11....71
Kapittel 12....80
Kapittel 13....88
Kapittel 14....94
Kapittel 15....99
Kapittel 16....106
Kapittel 17....116
Kapittel 18....126
Kapittel 19....140
Kapittel 20....150

Kapittel 21.....160
Kapittel 22.....171
Kapittel 23.....177
Kapittel 24.....184
Kapittel 25.....191
Kapittel 26.....199
Kapittel 27.....208
Kapittel 28.....216
Kapittel 29.....227
Kapittel 30.....238
Kapittel 31.....243
Kapittel 32.....253
Kapittel 33.....260
Kapittel 34.....268
Kapittel 35.....275
Kapittel 36.....283
Kapittel 37.....289
Kapittel 38.....297
Kapittel 39.....305
Kapittel 40.....311
Kapittel 41.....318
Kapittel 42.....326
Det siste kapitlet.....335

FORORD
BESKJED TIL LESEREN

Gjenoppbyggingen av det største biblioteket i menneskehetens historie

For tusenvis av år siden var Library of Alexandria sentrum for global kunnskap — et fristed der visdommen fra alle kjente sivilisasjoner ble samlet og delt fritt.

Og så gikk det tapt.

Nå bygger vi det opp igjen — og du er invitert til å bli med oss.

I Library of Alexandria har vi satt oss fore å gjøre hver eneste bok tilgjengelig for alle mennesker på jorden — ikke bare på trykk, men på alle språk, i alle formater og for alle lesere.

Slik gjør vi det:

- **Luksusutgaver på trykk til faktisk trykkostnad** - Bestill hvilken som helst bok som en paperback av høy kvalitet, en elegant innbundet utgave eller et fantastisk boksett — og betal bare det det koster å trykke den. Ingen påslag. Ingen mellomledd.
- **Ubegrenset tilgang til de største verkene** - Opplev tusenvis av tidløse klassikere — fra Platon til Shakespeare og Tolstoj — i vakre, moderne e-bok- og lydbokutgaver. Les og lytt uten begrensninger — for alle lesere, overalt.
- **Moderne oversettelser til alle språk og dialekter** - Vi gir klassikerne nytt liv i et klart og tilgjengelig språk — og oversetter dem til alle tenkelige dialekter. Alle fortjener å forstå menneskehetens største ideer.

Når du besøker **LibraryofAlexandria.com** , får du ikke bare tilgang til bøker — du blir med i en global bevegelse for å gjenopprette, bevare og dele sivilisasjonens visdom.

Bli med oss i dag på LibraryofAlexandria.com

Sammen skal vi sørge for at lyset fra menneskelig visdom aldri slukner igjen.

Med takknemlighet,

Teamet bak det moderne biblioteket i Alexandria

Besøk:
www.libraryofalexandria.com
Eller skann koden nedenfor:

Innledning

EN GUTT SOM STADIG FÅR beskjed om å oppføre seg, og som helst ville vært nesten hvor som helst ellers, forteller denne romanen med sin egen stemme. Det er derfor boka betyr noe. Huckleberry Finn snakker slik en fattig gutt fra en elveby i Missouri ville snakket, og han aner ikke at han er morsom, klok eller farlig. Han forteller hva han ser, og den voksne verdenen han beskriver, virker svært merkelig når det er han som beskriver den.

Ernest Hemingway sa berømt at all moderne amerikansk litteratur stammer fra denne ene boka. Det er hans påstand, og en overdrivelse, men den peker på noe virkelig. Før Huck lød amerikanske romaner stort sett som de skolerte forfatterne sine. Etter ham kunne en forfatter bygge en hel bok av dagligtale og stole på at den kunne romme sannhet, vitser og sorg på én gang.

Forfatteren åpner med en advarsel om at enhver som leter etter en hensikt, en moral eller et handlingsforløp, vil bli tiltalt, landsforvist eller skutt. Det er en spøk, og en god en, og den sier også noe om hva slags bok dette er.

En gutt fra Missouri blir berømt

Mark Twain var pseudonymet til Samuel Clemens, som ble født i 1835 og vokste opp i Hannibal i Missouri, en by ved Mississippi. Han arbeidet som trykker og som elvebåtpilot før han ble forfatter, og elvas språk, mannskapene og farene ble

med ham hele livet. Twain begynte på boka midt på 1870-tallet, la den til side mer enn én gang og fullførte den i 1883 etter en sommer med jevnt arbeid på familiens tilfluktssted nær Elmira i New York. Han hadde allerede introdusert Huck som en biperson i Tom Sawyers eventyr, og den nye boka begynner med å vise til den tidligere.

Handlingen utspiller seg i Mississippi-dalen noen tiår før boka ble skrevet, på den tiden da slaveriet fortsatt var lovlig i Missouri. Twain skrev den etter at denne verdenen var blitt ødelagt av borgerkrigen, men valgte likevel å se tilbake på den gjennom øynene til et barn som hadde tatt til seg reglene uten noen gang å ha stilt spørsmål ved dem. Det valget gir boka brodd. Huck er ingen reformator eller filosof. Han legger bare merke til ting, og det han legger merke til, er ofte urovekkende.

Folk har diskutert boka helt siden den kom ut, og diskusjonen pågår fortsatt. Noen biblioteker forbød den kort tid etter utgivelsen, først fordi den virket uhøflig og ustyrlig. I senere år har debattene dreid seg om hvordan den skildrer rase, og om den gjentatte bruken av et skjellsord. Denne historien er en del av romanens liv. Mange forfattere, filmskapere og lærere ser fortsatt på den som en bok som tvinger fram vanskelige spørsmål om Amerika.

Huck leter etter et annet sted

Utgangspunktet er enkelt. Huck er en rømningslysten gutt i en liten by ved Mississippi, nylig blitt rik etter et tidligere eventyr og nå i ferd med å lære seg sømmelige manerer av velmenende folk som kjeder ham nesten til tårer. Spørsmålet er hva en gutt som ikke har sans for regler, vil gjøre når reglene snører seg sammen rundt ham, og hvor han vil dra.

Romanen er lang, løst komponert og episodisk, med førtito kapitler og ett til slutt. Tempoet følger elva: noen ganger lat og drivende, andre ganger plutselig farlig. Twain blander bred

komikk med scener som er spennende eller rørende. Han bruker også flere tydelige dialekter, slik forfatterens innledende forklaring gjør klart, så noen replikker kan se underlige ut på trykk. Det hjelper å lese boka høyt, slik man gjør med en lydbok. Rytmen faller raskt på plass, og Hucks enkle talemåte blir lett å følge.

De første kapitlene introduserer en håndfull navn og en røverbande av gutter, men det er ikke nødvendig å forberede seg på noe her. Huck forklarer det han trenger, etter hvert som han går fram, på sin egen måte.

Hva Huck legger merke til underveis

Det er verdt å ha med seg noen spørsmål. Huck sier at han ikke bryr seg om døde mennesker, og at himmelen slik han har lært om den, ikke gjør inntrykk på ham. Hva tror han egentlig på, og hva stoler han på i stedet? Fortelleren til Twain er ærlig om sine egne følelser, men misforstår ofte hva de betyr, så det er et gap mellom det Huck sier, og det leseren kanskje ser. Hvor stort blir dette gapet?

Så har vi Hucks ensomme, overtroiske og fantasifulle sinn. Han ser varsler overalt, lyver lett og har sin egen private kode for rett og galt. Hvor har han fått den fra, og vil den holde stand mot alt verden rundt ham lærer ham?

Til slutt inviterer en bok som åpner med en spøk om at den ikke har noen moral, til et spørsmål i seg selv: Hva er det Twain egentlig prøver å få til?

Huckleberry Finn

STED: Mississippi-dalen Tid: For førti til femti år siden

Kapittel 1

DU VET IKKE NOE OM meg hvis du ikke har lest en bok som heter Tom Sawyers eventyr, men det gjør ikke noe. Den boka er skrevet av herr Mark Twain, og stort sett fortalte han sannheten. Det var ting han overdrev, men stort sett fortalte han sannheten. Det er ikke noe å si på. Jeg har aldri sett noen som ikke har løyet en eller annen gang, bortsett fra tante Polly, enken eller kanskje Mary. Tante Polly – hun er Toms tante Polly – og Mary og enken Douglas blir alle omtalt i den boka, som for det meste er sann, med noen overdrivelser, som jeg sa.

Sånn slutter boka: Tom og jeg fant pengene røverne hadde gjemt i hulen, og vi ble rike. Vi fikk seks tusen dollar hver – alt i gull. Det var fryktelig mye penger når de lå i en haug. Dommer Thatcher tok dem og satte dem i banken, og de ga oss en dollar om dagen hver hele året rundt – mer enn en kunne finne på å bruke. Enken Douglas tok meg til seg som sønn og sa hun skulle sivilisere meg, men det var slitsomt å bo i huset hele tiden, med tanke på hvor strengt regelmessig og anstendig enken var i alt hun gjorde. Så da jeg ikke orket mer, stakk jeg av. Jeg tok på meg de gamle fillene igjen og flyttet tilbake i sukkerfatet mitt, og var fri og fornøyd. Men Tom Sawyer lette meg opp og sa at han skulle starte en røverbande, og at jeg kunne bli med hvis jeg gikk tilbake til enken og oppførte meg skikkelig. Så jeg gikk tilbake.

Enken gråt over meg og kalte meg et stakkars fortapt lam, og hun kalte meg mye annet også, men hun mente aldri noe vondt med det. Hun tok på meg de nye klærne igjen, og jeg kunne ikke gjøre annet enn å svette og svette og føle meg

helt innestengt. Så begynte det gamle om igjen. Enken ringte med en bjelle til kveldsmat, og da måtte en komme med en gang. Når en kom til bordet, kunne en ikke bare begynne å spise, men måtte vente til enken bøyde hodet og mumlet litt over maten, selv om det egentlig ikke var noe galt med den – altså, bortsett fra at alt var kokt hver for seg. I et fat med rester og alt mulig annet er det annerledes. Ting blir blandet sammen, saften blander seg liksom, og maten smaker bedre.

Etter kveldsmaten tok hun fram boka si og lærte meg om Moses og sivet, og jeg var veldig ivrig etter å få vite alt om ham. Men etter hvert røpet hun at Moses hadde vært død ganske lenge, så da brydde jeg meg ikke mer om ham, for jeg interesserer meg ikke for døde folk.

Snart fikk jeg lyst til å røyke, og spurte enken om jeg fikk lov. Men det ville hun ikke. Hun sa det var en stygg uvane og ikke rent, og at jeg måtte prøve å slutte. Sånn er det med enkelte folk. De rakker ned på ting de ikke vet noe om. Her gikk hun altså rundt og maste om Moses, som ikke var i slekt med henne og ikke kunne være til nytte for noen, siden han var død, skjønner du, men likevel fant hun masse å kritisere ved meg for noe som hadde sine gode sider. Og hun tok snus også; det var selvfølgelig helt i orden, for det gjorde hun selv.

Søsteren hennes, frøken Watson, en ganske mager, gammel frøken med briller, hadde nettopp flyttet inn hos henne, og nå satte hun i gang med meg og en stavebok. Hun terpet ganske hardt på meg i omtrent en time, og så fikk enken henne til å ta det med ro. Jeg hadde ikke holdt ut så mye lenger. Så fulgte en time med dødelig kjedsomhet, og jeg klarte ikke å sitte stille. Frøken Watson sa: «Ikke legg føttene opp der, Huckleberry», og «Ikke sitt så krøket, Huckleberry – sitt rett», og snart sa hun: «Ikke gjesp og strekk deg sånn, Huckleberry – hvorfor prøver du ikke å oppføre deg?» Så fortalte hun meg alt om det fæle stedet, og jeg sa at jeg skulle ønske jeg var der. Da ble hun sint, men jeg mente ikke noe vondt med det. Alt jeg ville, var å komme meg et sted.

Alt jeg ville, var å få litt forandring, jeg var ikke nøye på hvor. Hun sa det var syndig å si sånt, og at hun ikke ville sagt det for alt i verden. Hun skulle leve sånn at hun kom til det gode stedet. Vel, jeg kunne ikke se noen fordel ved å dra dit hun skulle, så jeg bestemte meg for at jeg ikke skulle prøve å komme dit. Men jeg sa det ikke, for det ville bare føre til bråk og ikke være til noen nytte.

Nå hadde hun først kommet i gang, og så fortsatte hun med å fortelle meg alt om det gode stedet. Hun sa at alt en trengte å gjøre der, var å gå rundt hele dagen med en harpe og synge, for alltid. Så jeg syntes ikke stort om det. Men jeg sa det ikke. Jeg spurte henne om hun trodde Tom Sawyer kom til å dra dit, og hun sa slett ikke. Det var jeg glad for, for jeg ville at han og jeg skulle være sammen.

Frøken Watson fortsatte å mase på meg, og det ble slitsomt og ensomt. Etter hvert hentet de inn slavene og holdt bønn, og så gikk alle til sengs. Jeg gikk opp på rommet mitt med en stump av et stearinlys og satte den på bordet. Så satte jeg meg på en stol ved vinduet og prøvde å tenke på noe hyggelig, men det hjalp ikke. Jeg følte meg så ensom at jeg nesten ønsket jeg var død. Stjernene skinte, og bladene raslet så sørgmodig inne i skogen. Jeg hørte en ugle langt borte som hylte om noen som var død, og en nattravn og en hund som klaget over noen som kom til å dø. Vinden prøvde å hviske noe til meg, men jeg skjønte ikke hva den sa, og derfor gikk det kalde grøss nedover ryggen på meg. Så langt inne i skogen hørte jeg den lyden et spøkelse lager når det vil fortelle om noe det har på hjertet, men ikke klarer å gjøre seg forstått, og derfor ikke finner ro i graven og må gå omkring slik hver natt og sørge. Jeg ble så nedfor og redd at jeg ønsket jeg hadde selskap. Snart krøp en edderkopp oppover skulderen min. Jeg vippet den av, og den landet i stearinlyset. Før jeg rakk å røre meg, var den helt skrumpet inn. Jeg trengte ikke at noen fortalte meg at det var et fryktelig dårlig tegn, og at det ville bringe meg ulykke, så redd ble jeg at jeg nesten ristet

klærne av meg. Jeg reiste meg og snurret rundt på stedet tre ganger og korset meg hver gang. Så bandt jeg en liten hårlokk med en tråd for å holde heksene unna. Men jeg hadde ikke særlig tro på det. Det gjør en når en har funnet en hestesko og mister den igjen, i stedet for å spikre den over døra, men jeg hadde aldri hørt noen si at det kunne holde ulykka unna når en hadde drept en edderkopp.

Jeg satte meg ned igjen, skjelvende over hele kroppen, og tok fram pipen for å røyke, for nå var det dødsstille i huset, og da ville ikke enken merke noe. Etter lang tid hørte jeg klokka langt borte i byen slå – dong, dong, dong – tolv slag; så ble alt stille igjen, stillere enn noen gang. Snart hørte jeg en kvist knekke nede i mørket blant trærne – noe rørte på seg. Jeg satt helt stille og lyttet. Like etter kunne jeg så vidt høre «mjau! mjau!» der nede. Det var bra! Jeg sa «mjau! mjau!» så lavt jeg kunne, slukket lyset og klatret ut gjennom vinduet og opp på skuret. Så listet jeg meg ned på bakken og krøp inn mellom trærne, og ganske riktig: Der sto Tom Sawyer og ventet på meg.

Les videre: Huckleberry Finns eventyr

Dette er den gratis smakebiten av Huckleberry Finns eventyr fra Library of Alexandria.

Les og lytt til hele boken, og over 200 000 til, med 90 dager gratis:

https://libraryofalexandria.com/nb/products/adventures-of-huckleberry-finn